

POLICJA PODKARPACKA

<https://podkarpacka.policja.gov.pl/rze/informacje/z-dziejow-policji-panst/warunki-sluzby/74503,Warunki-sluzby.html>
2020-11-30, 05:46

WARUNKI SŁUŻBY

Warunki służby funkcjonariuszy w pierwszych latach działalności Policji Państwowej były niezwykle trudne, ponieważ powołanej do życia w 1919 r. formacji brakowało właściwie wszystkiego, poczynając od butów i munduru, a kończąc na lokum dla samych policjantów. Wiele wysiłku dowódcy policyjni poświęcili aby minimalizować uciążliwości w służbie. W latach 30. państwo podjęło działania modernizacyjne, które skutkowały znaczącą poprawą warunków funkcjonowania oraz bezpieczeństwa socjalnego i osobistego funkcjonariuszy.

Posterunek Policji Państwowej w Przeworsku - 1934 r. (zdj. Narodowe Archiwum Cyfrowe)

W dwudziestoleciu międzywojennym budżet Policji Państwowej zdominowany był przez wydatki osobowe. Początkowo płace funkcjonariuszy nie były satysfakcjonujące w porównaniu z innymi zawodami. Jednakże, po podniesieniu uposażenia w latach trzydziestych, sytuacja uległa pewnej poprawie, a służba policyjna stała się bardziej atrakcyjna.

Trudna sytuacja finansowa państwa wpływała na to, że na terenie ówczesnego województwa krakowskiego i lwowskiego nie budowano nowych posterunków Policji Państwowej, a najczęściej je wynajmowano i w miarę możliwości starano się adoptować do własnych potrzeb. Musimy mieć także na uwadze fakt, iż wiele policyjnych lokali nie posiadało elektryczności, dlatego zazwyczaj korzystano z lamp naftowych i świec, a do ogrzania pomieszczeń wykorzystywano „kozy”, w których palono drewnem lub węglem. W dużej mierze to sami policjanci we własnym zakresie zapewniali materiały biurowe i wyposażenie pomieszczeń, w których pełnili służbę. Braki lokalowe, a także te w umundurowaniu, wyposażeniu, uzbrojeniu wpływały na stan zdrowia i bezpieczeństwo samych policjantów oraz na kształtowanie się opinii o korpusie policyjnym w oczach społeczeństwa.

POSTRZEK KOLEJOWY
POLICJI PAŃSTWOWEJ
W PRZEMYSLU

ZAKAZ POLICYJNY.
1. WYSTĘPOWAĆ PRZED POJAZDAMI
PRZED CZWARTYM I SZÓSTYM
WIS PŁACU KARMYNIEM I POJENIEM
KONI.
2. WYSTĘPOWAĆ PRZED POJAZDAMI
PRZED WZNIKNIEM
3. WYSTĘPOWAĆ NA TĘ
WIELKO I WYCENIENIEM NA DO-
DROŻYCH ORAZ NIEBESNIECZNO ZBI-
CZOWIEM & DŁ.

Funkcjonariusze przed Posterunkiem Kolejowym Policji Państwowej przy Dworcu Głównym w Przemyślu - powyżej
i podczas odprawy - poniżej (zdj. Muzeum Narodowe Ziemi Przemyskiej w Przemyślu)

Początkowo po utworzeniu Policji Państwowej (24 lipca 1919 r.) w miastach, miasteczkach i na wsiach województwa lwowskiego i krakowskiego spotkać można było funkcjonariuszy m.in. w granatowych i szarych mundurach, a nowo przyjęci policjanci niejednokrotnie podczas służby używali cywilnych ubrań. W roku 1920 kolorem wyróżniającym korpus Policji Państwowej stał się ciemny granat, wzbogacony srebrnymi i błękitnymi dodatkami. Jednakże jeszcze w kolejnych latach w terenie, w szczególności na wsi można było spotkać policjantów (w szczególności na posterunkach wiejskich), którzy realizowali obowiązki służbowe w cywilnych kurtkach czy też mundurach wcześniej używanych w wojsku.

Funkcjonariusz Powiatowej Komendy Policji Państwowej w Rzeszowie (zdj. Muzeum Okręgowe w Rzeszowie)

Na początku lat dwudziestych uzbrojenie znajdujące się na stanie Policji Państwowej pochodziło głównie z nadwyżek

wojska, które pozbywało się mało wartościowego sprzętu. Dlatego policja dysponowała wieloma typami broni, co utrudniało jej eksploatację i konserwację, a także szkolenie samych policjantów. Rozporządzenie w przedmiocie umundurowania i uzbrojenia Policji Państwowej dla niższych funkcjonariuszy przewidywało karabin lub rewolwer, krótką szablę i bagnet, natomiast dla wyższych funkcjonariuszy pałasz oraz pistolet lub rewolwer. Krakowska i lwowska policja posiadała kilkanaście typów pistoletów i rewolwerów oraz karabinów (m.in. niemieckich, rosyjskich, francuskich). Ponadto, w dużej części była to broń stara, zużyta na ogół w bardzo złym stanie technicznym. Niepełna sprawność działania różnych systemów broni palnej używanej przez szeregowych prowadziła do niebezpiecznych dla życia i zdrowia policjantów sytuacji w związku z podejmowanymi czynnościami służbowymi. W drugiej połowie lat dwudziestych i latach trzydziestych wymieniano i ujednolicano broń używaną przez funkcjonariuszy policji. W województwie lwowskim i krakowskim w końcu lat trzydziestych na stanie funkcjonariuszy znajdowały się przede wszystkim rewolwery Nagant, pistolety Browning i Mauser oraz karabiny Mannlicher.

Źródło:

"Na Posterunku"

"Gazeta Administracji i Policji Państwowej"

MD

Powiatowa Komenda Policji Państwowej w Przeworsku - 1934 r. (zdj. Tajny Detektyw)

Posterunek Policji Państwowej w Brzostku - obecnie miasto w powiecie dębickim (zdj. Na Posterunku)

Wnętrze komendy Policji Państwowej w powiecie jasielskim (zdj. Na Posterunku)

Posterunek Policji Państwowej w Kolbuszowej - 1932 r. (zdj. Tajny Detektyw)

Powiatowy komendant Policji Państwowej w Łańcutcie z dwoma posterunkowymi podczas pościgu - 1934 r. (zdj. Tajny Detektyw)

Wywiadowcy rzeszowskiej policji wsiadają do pojazdu służbowego - 1934 r. (zdj. Tajny Detektyw)

Funkcjonariusze Powiatowej Komendy Policji
Państwowej w Tarnobrzegu - 1934 r. (zdj.
Tajny Detektyw)